

چکیده

مقدمه: نارسایی مرحله پیشرفته کلیوی، بیماری با مصرف بالای منابع است که ارائه خدمات به بیماران بسیار پرهزینه و دشوار شده است. هدف این مطالعه ارزشیابی اقتصادی مداخلات درمانی نارسایی پیشرفته کلیوی در ایران با دیدگاه اجتماعی بود.

روش پژوهش: تحلیل هزینه-مطلوبیت با استفاده از مدل مارکوف، افق زمانی طول عمر و نرخ تنزیل ۶ درصد برای محاسبه هزینه ها و پیامدهای مرتبط با سلامت بر حسب کالی به کار گرفته شدند. هزینه های مستقیم و غیرمستقیم از پرونده های پزشکی بیماران و نیز مصاحبه بالینی با بیماران جمع آوری گردید. سه مداخله درمانی همودیالیز، دیالیز صفاقی و پیوند کلیه مقایسه شدند. تحلیل حساسیت یک طرفه و تحلیل حساسیت احتمالاتی برای ارزیابی تاثیر مداخلات درمانی روی هزینه ها و اثربخشی انجام شد.

نتایج: هزینه متوسط سالیانه مداخله همودیالیز ۵۶۶۰۴۰۰۰ ریال، دیالیز صفاقی ۵۴۰۳۳۱۰۰۰ ریال و پیوند کلیه ۶۹۰۸۲۰۰۰۰ ریال بود. پیامد محاسبه شده برای مداخله پیوند کلیه ۹/۴۳ کالی، دیالیز صفاقی ۶/۹۵ کالی و همودیالیز ۶/۰۴ کالی بود. در مقایسه بین روش های مختلف درمانی، نسبت هزینه-اثربخشی افزایشی (ICER) برای پیوند کلیه حدود ۷۳۲۶۱۰۰۰ ریال برای هر کالی اضافی محاسبه گردید. در آستانه تمایل به پرداخت ۵۲۰۰۰۰۰۰ ریال، پیوند کلیه نسبت به دیالیز صفاقی گزینه غالب و هزینه-اثربخش تر بود. مداخله همودیالیز گزینه مغلوب بود.

بحث: بر اساس یافته های این مطالعه پیوند کلیه گزینه هزینه-اثربخش تری به نسبت همودیالیز و دیالیز صفاقی بود. اما با توجه به پرهزینه بودن پیوند کلیه و کمبود داروهای ایمنوساپرسیس از یک طرف و هزینه بالای تجهیزات، داروها و محلول های همودیالیز و دیالیز صفاقی از طرف دیگر، تعیین مداخله مناسب بسیار دشوار است.

کلمات کلیدی: نارسایی های مرحله پیشرفته کلیوی، مدل مارکوف، تحلیل هزینه-مطلوبیت